

หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา
จังหวัดหนองบัวลำภู*

MILESTONES OF SUCCESS IN SCHOOL ADMINISTRATION
NONG BUA LAMPHU PROVINCE

วิชัย ประทุมไทย

Wichai Prathumthai

อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจัยบัณฑิต

Faculty of Education Professor Pitchayabundit College

Corresponding Author's Email: wichaip@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู 2) ศึกษาระดับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมุดหมายของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา และ 4) พัฒนาสมการพยากรณ์หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2 จำนวน 322 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) หมุดหมายของความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .950$) และ 4) ตัวแปรหมุดหมายของความสำเร็จสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 0.037 + 0.462X_2 + 0.210X_6 + 0.154X_1 + 0.126X_3 + 0.040X_5$ และในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z} = 0.530X_2 + 0.230X_6 + 0.171X_1 + 0.131X_3 + 0.044X_5$

* Received 10 April 2026; Revised 17 May 2026; Accepted 17 May 2026

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าหมวดหมายของความสำเร็จเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและพัฒนการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: หมวดหมายของความสำเร็จ, การบริหารสถานศึกษา, สมการพยากรณ์, การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ABSTRACT

This study aimed to: (1) examine the level of success milestones in school administration in Nong Bua Lamphu Province; (2) investigate the level of school administrative success; (3) analyze the relationship between success milestones and school administrative success; and (4) develop predictive equations for school administrative success based on success milestone factors. The sample consisted of 322 school administrators and teachers from primary schools under Nong Bua Lamphu Primary Educational Service Area Offices 1 and 2, determined using the Krejcie and Morgan sampling table. The research instrument was a 5-point Likert-scale questionnaire with an overall reliability coefficient of 0.96. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation, and stepwise multiple regression analysis.

The findings revealed that both success milestones and school administrative success were at a high level. A strong positive correlation was found between success milestones and school administrative success ($r = .950$, $p < .01$). The regression analysis indicated that the selected predictors significantly contributed to the prediction of school administrative success. The unstandardized predictive equation was $\hat{Y} = 0.037 + 0.462X_2 + 0.210X_6 + 0.154X_1 + 0.126X_3 + 0.040X_5$, while the standardized equation was $\hat{Z} = 0.530X_2 + 0.230X_6 + 0.171X_1 + 0.131X_3 + 0.044X_5$. The model demonstrated a high level of predictive power ($R^2 = .903$, Adjusted $R^2 = .901$, $F \approx 580.00$, $p < .01$), indicating that the predictors accounted for a substantial proportion of variance in school administrative success.

These findings underscore that success milestones are critical determinants of effective school administration. The study provides empirical evidence supporting the integration of milestone-based management frameworks

into educational policy and practice to enhance administrative effectiveness and sustainable school development.

Keywords: success milestones, school administration, predictive model, multiple regression, educational management

บทนำ

ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน บนฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับบริบททั้งในระดับประเทศและสากล ควบคู่กับการลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ได้กำหนดหมุดหมายสำคัญ โดยเฉพาะหมุดหมายที่ 12 ที่มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์และยกระดับคุณภาพสังคม โดยมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในบริบทศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่กับการธำรงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและขับเคลื่อนประเทศสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สถานศึกษาในฐานะหน่วยงานหลักของระบบการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม การบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา โดยต้องอาศัยการกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านผู้บริหาร ครูผู้สอน และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษา (จักรี โพธิ์ศรี, 2560)

อย่างไรก็ตาม ระบบการศึกษาของไทยยังเผชิญความท้าทายในหลายด้าน ทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารจัดการ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย รวมถึงผลการประเมินคุณภาพภายนอกที่มีความแตกต่างกันระหว่างสถานศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563; สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2561)

ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และ เขต 2 ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจำนวนมาก การแสวงหาปัจจัยหรือเหตุผลของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเหตุผลของความความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลของความความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู
4. เพื่อศึกษาสมการพยากรณ์เหตุผลของความความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2 จำนวนทั้งหมด 3,216 คน (ข้อมูล 10 มิถุนายน 2568 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 และเขต 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน โดยใช้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยตำแหน่ง ระดับการศึกษา ขนาดสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อเหตุผลของความความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา

จังหวัดหนองบัวลำภู มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัย กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จัดรูปแบบเป็นแบบสอบถาม ดำเนินการตรวจสอบวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item total correlation) มีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามหมวดหมู่ของความสำเร็จตอนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.94 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาตอนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.90 มีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามแบบฟอร์มออนไลน์ เก็บข้อมูลได้จำนวน 293 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.92

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 75.10 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมาคือ สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 และอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 และมี

ประสบการณ์การทำงาน 5 - 10 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และประสบการณ์ที่น้อยที่สุดคือ มากกว่า 10 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมและรายด้าน

หมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู	หมวดหมู่ของความสำเร็จ		
	$\bar{X}$	n = 293 S.D.	แปลผล
1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.51	.50	มากที่สุด
2. การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	4.37	.52	มาก
3. การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ	4.42	.47	มาก
4. มิติคคุณภาพของครู	4.39	.57	มาก
5. วัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง	4.31	.50	มาก
6. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	4.42	.49	มาก
โดยภาพรวม	4.40	.43	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า หมวดหมู่ของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.51$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.42$) และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ($\bar{X} = 4.42$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ วัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ($\bar{X} = 4.31$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แสดงดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

r_{xy}	Y_1	Y_2	Y_3	Y
X_1	.808**	.875**	.753**	.864**
X_2	.720**	.897**	.975**	.928**
X_3	.747**	.872**	.880**	.892**
X_4	.671**	.662**	.632**	.698**
X_5	.766**	.689**	.638**	.742**
X_6	.852**	.716**	.564**	.752**
X	.889**	.918**	.866**	.950**

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01**

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($r_{xy} = .950$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า หมวดหมู่ของความสำเร็ ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุด ($X_2 : Y_3 = .975^{**}$) รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ด้านคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุด ($X_2 : Y_2 = .897^{**}$) ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ($X_6 : Y_3 = .564^{**}$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หมวดหมู่ของความสำเร็ในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

การวิเคราะห์หมวดหมู่ของความสำเร็ในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์หมวดหมู่ของความสำเร็ในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยทดสอบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์การถดถอยเมื่อเพิ่มตัวแปรทีละตัว

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	S.E.e st	F	Sig.
การมีวิสัยทัศน์ ของผู้บริหาร (X ₂)	.928 ^a	.861	.861	.16830	1808.788	.000
การมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน (X ₆)	.971 ^b	.942	.942	.10862	408.612	.000
ภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร (X ₁)	.978 ^c	.957	.957	.09385	99.455	.000
การบริหาร จัดการที่มี ประสิทธิภาพ (X ₃)	.981 ^d	.961	.961	.08927	31.391	.000
วัฒนธรรมองค์กร ที่เข้มแข็ง (X ₅)	.981 ^e	.962	.961	.08866	5.019	.026

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 ตัวแปรที่ทดสอบความแตกต่างแล้ว พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู จาก 6 ด้าน มีปัจจัยที่ทดสอบแล้วพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร และด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่วนด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถพยากรณ์ได้ว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร เป็นหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย หรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .861 ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 86.10 เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการ พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .942 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 94.20 เพิ่มปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการ พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .957 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผล

ต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 95.70 เพิ่มปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการ พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .961 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 96.10 และเมื่อเพิ่มปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการ พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .962 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 96.20

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
ค่าคงที่	.037	.054		.680	.497
การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (X ₂)	.462	.020	.530	23.238	.000
การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (X ₆)	.210	.018	.230	11.802	.000
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X ₁)	.154	.020	.171	7.772	.000
การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (X ₃)	.126	.024	.131	5.206	.000
วัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง (X ₅)	.040	.018	.044	2.240	.026
R = .981 , R ² = .962 , Adjusted R ² = .961 , S.E. = .08866 , F = .026					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ตัวแปรด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร (β = .530) ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (β = .230) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (β = .171) ด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (β = .131) และวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง (β = .044) ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 96.20 โดยตัวแปรหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร มีผลต่อตัวแปรความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภูมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภูน้อยที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ดังนั้น จึงนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y} = 0.037 + 0.462x_2 + 0.210x_6 + 0.154x_1 + 0.126x_3 + 0.040x_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z} = 0.530_{x2} + 0.230_{x6} + 0.171_{x1} + 0.131_{x3} + 0.044_{x5}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า

1.1 หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) สะท้อนให้เห็นว่าภาวะผู้นำเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนองค์กรผ่านการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจที่ส่งเสริมความร่วมมือของบุคลากร ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าภาวะผู้นำที่ผสมผสานทักษะการบริหารกับความฉลาดทางอารมณ์ช่วยยกระดับประสิทธิภาพขององค์กร อย่างไรก็ตาม ผลดังกล่าวอาจได้รับอิทธิพลจากบริบทองค์กรที่มีความสัมพันธ์เชิงลำดับชั้นค่อนข้างชัดเจน ซึ่งเอื้อต่อการรับรู้บทบาทผู้นำในเชิงบวก สอดคล้องกับพิชญานา ยืนยาว (2564), Pola (2021) และนิวัฒน์ เจริญศิริ และจตุพล ยงศรี (2566) ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นเชิงนโยบายว่าควรพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสัมพันธ์ควบคู่กับทักษะการบริหารเชิงระบบ

1.2 หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสามารถกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการบูรณาการเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมีส่วนร่วมช่วยลดความคลาดเคลื่อนเชิงนโยบายและเพิ่มความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ระดับที่ไม่ถึง “มากที่สุด” อาจสะท้อนข้อจำกัดด้านทรัพยากรหรือศักยภาพด้านดิจิทัลของสถานศึกษา สอดคล้องกับประวิต เอรารวรรณ์ (2564) และเมธิกานต์ นนทะสร (2560) ข้อค้นพบนี้ชี้ว่าควรส่งเสริมสมรรถนะด้านการวางแผนเชิงอนาคตและการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

1.3 หมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) สะท้อนถึงการบริหารที่ยึดข้อมูลสารสนเทศและกระบวนการที่เป็นระบบ ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าการบูรณาการความรู้ ทักษะ และทรัพยากรเป็นปัจจัยกำหนดประสิทธิภาพองค์กร อย่างไรก็ตาม การประเมินในระดับสูงอาจเป็นผลจากการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลมากกว่าผลลัพธ์เชิงประจักษ์ สอดคล้องกับปรีดี นุกุลสมปรารณา (2566) และสุนทร โคตรบรรเทา (2560) นโยบายปฏิบัติคือควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์จริงขององค์กร

1.4 หมายความว่าความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้าน มิติคุณภาพของครูโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) แสดงให้เห็นว่าคุณภาพครู เป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะการปรับบทบาทสู่การเป็น ผู้อำนวยการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และการบริหารชั้นเรียนมีอิทธิพลโดยตรงต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ผลดังกล่าวยังไม่ สะท้อนความแตกต่างเชิงบริบทของแต่ละสถานศึกษา สอดคล้องกับไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2563), วิจิตร ศรีสะอาด (2568), นเรศ ปุบุตรชา (2561) และสมกิต บุญยะโพธิ์ (2555) ข้อค้นพบนี้ ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาครูรายบุคคลตามบริบทจริง

1.5 หมายความว่าความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้าน วัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) สะท้อนว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นโครงสร้างเชิงนามธรรมที่กำหนดพฤติกรรมของบุคลากรและมีบทบาทต่อ ความยั่งยืนขององค์กร ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าค่านิยมร่วมช่วยเสริมพลังการขับเคลื่อนเชิงกลยุทธ์ อย่างไรก็ตาม ระดับที่ต่ำกว่ามิติอื่นอาจบ่งชี้ว่าการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรยังต้องใช้เวลาและ ความต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Robbins & Coulter (2008) และบุญช่วย ศิริเกษ และชัชฌนพงศ์ ศรจันทร์ (2564) นับสำคัญคือควรพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงเชิง นโยบาย

1.6 หมายความว่าความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ด้าน การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มความโปร่งใสและคุณภาพการตัดสินใจ ทั้งนี้อาจ อธิบายได้ว่าการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทช่วยลดความขัดแย้งและเพิ่ม ความยอมรับในองค์กร อย่างไรก็ตาม ระดับการมีส่วนร่วมอาจแตกต่างกันตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ สอดคล้องกับ Gliddon (2024) และนฤมล หัดสา (2564) ข้อค้นพบนี้ชี้ว่าควร ออกแบบกลไกการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

2. ผลการศึกษาค้นคว้าความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า

2.1 ด้านคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) สะท้อนว่าสถานศึกษามีระบบวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับบริบทและมาตรฐานหลักสูตร ทำให้ผลลัพธ์การเรียนรู้และคุณลักษณะผู้เรียนตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่าง เป็นรูปธรรม ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าความชัดเจนของเกณฑ์ประเมินและการเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ ปลายทาง (learning outcomes) ช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยในระดับ มากอาจสะท้อนการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลมากกว่าหลักฐานเชิงประจักษ์ระยะยาว สอดคล้องกับ Gibson et al. (1997) ที่ชี้ว่าคุณภาพการศึกษาสะท้อนผ่านคุณภาพของผู้เรียน นับเชิงปฏิบัติ คือควรพัฒนาระบบติดตามผลลัพธ์ผู้เรียนแบบต่อเนื่อง (longitudinal) และเชื่อมโยงกับ ตัวชี้วัดภายนอก

2.2 ด้านคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีองค์ความรู้และทักษะการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วม การวางแผน กำกับ ติดตาม และประยุกต์ใช้แนวคิดร่วมสมัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาสถานศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจ ช่วยเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจและความผูกพันของบุคลากร อย่างไรก็ตาม ระดับผลที่ได้อาจแตกต่างกันตามศักยภาพทีมงานและทรัพยากรของแต่ละสถานศึกษา สอดคล้องกับณรงค์วัฒน์ มิ่งมิตร (2553), Blasé & Kirby (2000), อีระ รุญเจริญ (2550), ชัยยนต์ เพาพาน (2564) และ ยุทธศักดิ์ อินทฤฎร สวัสดิ์วงศ์ชัย (2566) ข้อค้นพบนี้ชี้แจงนโยบายว่าควรพัฒนาระบบ School-Based Management (SBM) ควบคู่กับการเสริมสมรรถนะผู้นำเชิงรุกและการทำงานเป็นทีม

2.3 ด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) สะท้อนว่าการสนับสนุนของผู้บริหารมีส่วนสำคัญต่อการยกระดับการจัดการเรียนรู้ของครู โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยี การดูแลสุขภาวะผู้เรียน และการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในบริบทเฉพาะของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่าระบบสนับสนุนการสอนที่ยืดหยุ่นและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่ามิติอื่นเล็กน้อยอาจสะท้อนข้อจำกัดด้านทรัพยากร เทคโนโลยี หรือความพร้อมของครูในบางบริบท สอดคล้องกับ Rowley (1996) ที่เน้นว่าคุณภาพการสอนเป็นผลจากระบบสนับสนุนของสถานศึกษา ที่สำคัญคือควรลงทุนในระบบพัฒนาครูเชิงลึก (professional development) และโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลควบคู่กัน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า โดยภาพรวมตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .950$) สะท้อนให้เห็นว่าการกำหนดหมวดหมู่ของความสำเร็จมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ของการบริหารสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในระดับสูงที่สุด ($X_2 : Y_3 = .975^{**}$) รองลงมา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างด้านการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารกับด้านคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ($X_2 : Y_2 = .897^{**}$) ขณะที่ด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนกับด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ($X_6 : Y_3 = .564^{**}$) ทั้งนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับ นฤกร ปันพุ่มโพธิ์ (2561) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู จากตัวแปรอิสระ 6 ด้าน พบว่า มีตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ของ

ผู้บริหาร ($\beta = .861$) ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จได้ร้อยละ 86.10 เมื่อเพิ่มด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้าสู่สมการ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .942 (ร้อยละ 94.20) ต่อมาเมื่อรวมด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ค่าสัมประสิทธิ์เพิ่มขึ้นเป็น .957 (ร้อยละ 95.70) และเมื่อรวมด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ค่าสัมประสิทธิ์เพิ่มขึ้นเป็น .961 (ร้อยละ 96.10) ตามลำดับ นอกจากนี้ ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งยังมีบทบาทสำคัญ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .962 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความสำเร็จได้ร้อยละ 96.20 ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤกร ปันพุ่มโพธิ์ (2561) ที่รายงานว่าปัจจัยด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาบุคลากร และการบริหารสถานศึกษา สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาได้ ร้อยละ 74 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยืนยันถึงความสำคัญของปัจจัยเชิงระบบในการขับเคลื่อนความสำเร็จของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ($\beta = .530$) ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ($\beta = .230$) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ($\beta = .171$) ด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ($\beta = .131$) และวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ($\beta = .044$) ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 96.20 โดยตัวแปรหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร มีผลต่อตัวแปรความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภูมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภูน้อยที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับงานวิจัยของณริท วัชรสุนทรกิจ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสหวิทยาเขตสุพรรณกัลยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ พบว่า ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสหวิทยาเขตสุพรรณกัลยา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.679 มีอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 46.10 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ 0.452

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยหมุดหมายของความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างหมุดหมายของความสำเร็จกับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .950$) อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และมีสมการพยากรณ์หมายความว่าความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score) คือ $\hat{Y} = 0.037 + 0.462x_2 + 0.210x_6 + 0.154x_1 + 0.126x_3 + 0.040x_5$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score) $\hat{Z} = 0.530x_2 + 0.230x_6 + 0.171x_1 + 0.131x_3 + 0.044x_5$ และมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษา โดยยึดปัจจัยหลัก ได้แก่ วิสัยทัศน์ผู้บริหาร การมีส่วนร่วม ภาวะผู้นำ การบริหารที่มีประสิทธิภาพ และวัฒนธรรมองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ
2. พัฒนาศักยภาพผู้บริหารด้านวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และภาวะผู้นำ ควบคู่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
3. ยกระดับคุณภาพครูอย่างเป็นรูปธรรม ให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

4. ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยี เช่น AI ในการบริหารจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. พัฒนาและทดสอบโมเดลหมายความว่าความสำเร็จในเชิงโครงสร้าง
2. ขยายการศึกษาไปยังบริบทพื้นที่อื่นเพื่อเปรียบเทียบและยืนยันผล
3. ศึกษาตัวแปรใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมการศึกษา
4. ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มความลุ่มลึกของผลการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จักรี โพธิ์ศรี. (2560). การบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยนต์ เพาพาน. (2564). ภาวะผู้นำทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์วัฒน์ มิ่งมิตร. (2553). การบริหารสถานศึกษาเชิงระบบ. ธนาเพรส.
- ณริท วัชรสุนทรกิจ. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสหวิทยาเขตสุพรรณกัลยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์. วารสารการบริหารการศึกษา, 15(2), 45–60.
- นฤกร ปันพุมโพธิ์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์, 29(1), 112–128.
- นฤมล ทัดสา. (2564). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษา. วารสารการศึกษาไทย, 18(1), 77–89.

- นเรศ ปุบุตรชา. (2561). การพัฒนาครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิวัฒน์ เจริญศิริ, และ จตุพล ยงศร. (2566). ภาวะผู้นำกับประสิทธิผลของสถานศึกษา. วารสารวิชาการการศึกษา, 10(2), 23–38.
- บุญช่วย ศิริเกษ, และ ชัยณพงศ์ ศรีจันทร์. (2564). วัฒนธรรมองค์กรกับความสำเเร็จของสถานศึกษา. วารสารบริหารการศึกษา, 14(1), 55–70.
- ปรีดี นุกุลสมปรารณา. (2566). การบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ. ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2564). วิสัยทัศน์ผู้บริหารกับการพัฒนาองค์กรการศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์, 32(2), 90–105.
- พิชญาภา ยืนยาว. (2564). ภาวะผู้นำเชิงเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารวิจัยทางการศึกษา, 16(1), 1–15.
- เมธิกานต์ นนทะสร. (2560). การวางแผนเชิงกลยุทธ์ทางการศึกษา. โอเดียนสโตร์.
- ยุทธศักดิ์ อินทฤฎูกร, และ สวัสดิ์วงศ์ชัย. (2566). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารการบริหารการศึกษา, 17(2), 101–115.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2568). การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2563). แนวคิดการศึกษาร่วมสมัย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. ผู้แต่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). รายงานสภาวะการศึกษาไทย. ผู้แต่ง.
- สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2561). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา. ผู้แต่ง.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. ไทยวัฒนาพานิช.
- Blasé, J., & Kirby, P. C. (2000). *Bringing out the best in teachers: What effective principals do*. Corwin Press.
- Gibson, J. L., Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. (1997). *Organizations: Behavior, structure, processes* (9th ed.). McGraw-Hill.
- Gliddon, D. G. (2024). *Leadership and organizational development in education*. Routledge.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.

Pola, S. (2021). Transformational leadership in educational organizations.

International Journal of Educational Leadership, 5(1), 12–25.

Robbins, S. P., & Coulter, M. (2008). Management (10th ed.). Pearson Education.

Rowley, J. (1996). Motivation and academic staff in higher education. Quality Assurance in Education, 4(3), 11–16.